

דפנה הולץ-לכנר, משרד עורכי דין
DAFNA HOLZ - LECHNER, Law Offices

81 Sokolov st.
Ramat Hasharon
Tel: 077-2040881, Fax: 077-2040882

רח' סוקולוב 81
רמת השרון
טל': 077-2040881, פקס': 077-2040882

E-mail: Lechner@netvision.net.il

פקס

תאריך: 9.4.08

Archief Philip Staal

עבור: בנימין סוק
פקס: 03-6846001
סה"כ עמודים (כולל עמוד זה): _____

מאת: דפנה הולץ-לכנר, א"א

נושא: ש"פ מ"מ

הערות:

בברכה,

דפנה הולץ-לכנר

דפנה הולץ-לכנר, משרד עורכי דין, רח' סוקולוב 81, רמת השרון, טל': 077-2040881, פקס': 077-2040882

DAFNA HOLZ-LECHNER, Law Offices, 81 Sokolov St., Ramat Hasharon,

Tel: 077-2040881, Fax: 077-2040882

E-mail: Lechner@netvision.net.il

Archief Philip Staal

1. השאלות וה"עובדות" הטמונות בהן, הינן מופרכות מיסודן, עד כדי כך שעצם העלאת ה"שאלות" על הפרק, מהווה כשלעצמה דיבה והשמצה פרועה.
2. בהגינותך, הודית בפני מר רות כי לא אתה ניסחת את השאלות אלא קיבלת אותן ממאן דהוא. כפי שיובהר להלן, מי שניסח את ה"שאלות" שאינן אלא רשימת הכפשות, עיוות במכוון וביודעין את המציאות, אולי במטרה לעשות כך, כעיתונאי, שימוש ציני.
3. על מנת שגם לך יהיה ברור עד כמה עצם כתיבת ה"שאלות" מופרך, להלן בתמצית – רקע קצר. כבר מרקע זה תוכל לראות שאין בשאלות שנמסרו לך דבר וחצי דבר זולת עיוות מכוון על מנת להטעות אותך, ולסרס את האמת.
- רקע**
4. עד שנות ה-90 (ואף לאחר מכן) פעלו בישראל עמותות שונות שמטרתן סיוע ועזרה לניצולי השואה ההולנדיים בישראל וסיוע בכל מבוקשם.
5. מר רות הקים במסגרת פעילותו הציבורית למען יהדות הולנד, ביחד עם אחרים, את המכון הישראלי לחקר הרכוש היהודי ההולנדי שנעלם בשואה. מכון זה, שמר רות עמד בראשו, ליקט, קיבץ, ערך והפיק חומרים רבים לכלל חוברות הסברה באשר לרכוש היהודים ההולנדיים ניצולי ונספי השואה. פעילותו של מר רות במכון הייתה בהתנדבות מלאה.
6. כמו כן היה מר רות פעיל במכון לחקר יהדות הולנד (המכון קיים למעלה מ-25 שנים), מכון בו שותפה האוניברסיטה העברית ושימש כחבר הנהלה וכיו"ר הנהלת המכון במשך כשנתיים. מכון זה הפך לנכס צאן ברזל בתחומי המחקר של יהדות הולנד, והינו בעל חשיבות תרבותית והיסטורית עצומה. גם פעילות זו נעשתה ללא שכר ובהתנדבות מלאה.
7. באמצע שנות ה-90 של המאה ה-20 התנהלו במספר ארצות חקירות בנושא "מה עלה אחרי סיום מלחמת העולם השנייה בגורל רכוש היהודים, בין אם נספו ובין אם ניצלו". בין היתר נהלו החקירות גם בהולנד (באמצעות ועדות חקירה ממלכתיות).
8. יהדות הולנד ליוותה את ועדות החקירה במטרה להשפיע על החלטותיהן. במסגרת זו, ולאור פעילותו במכון הישראלי לחקר הרכוש היהודי ההולנדי שנעלם בשואה, פנו אל מר רות נציגי יהדות הולנד בהצעה לפעול יחד אל מול הרשויות וועדות החקירה בהולנד בנושא זה.
9. על מנת לגבש חזית אחידה בנושא חשוב זה, החליטה נציגות יהדות הולנד בישראל, ביוזמתו ובראשותו של מר אברהם רות, על הקמת ארגון גג בישראל, אשר ירכז את כל העמותות

- הפעילות למען יהדות הולנד תחת קורת גג אחת, ואשר יפעל יחד עם יהדות הולנד להשגת התוצאה הטובה ביותר עבור היהודים ניצולי השואה ההולנדיים.
10. ארגון הגג הישראלי שהוקם כאמור נקרא SPI (עמותת "פלטפורם ישראל (ע"ר)"). יהדות הולנד בהולנד - ריכזה את כוחותיה אף היא במסגרת גוף מרכזי אחד - גוף זה נקרא ה - CJO.
11. מר רות, אשר בעצמו הינו ניצול שואה, עמד בראש ה - SPI, ונטל חלק פעיל ומרכזי, בשיתוף עם אחרים בארץ ועם ה - CJO, בניהול המו"מ מול ממשלת הולנד ויתר הגורמים במדינה זו.
12. בשנים 1999, 2000 ולאחר שהפעילות המשותפת, במסגרת ארגוני הגג הללו נשאה פרי והצליחה מעל ומעבר למצופה, נחתמו הסכמים לפיהם הושבו ליהודים סכומים גדולים על ידי ממשלת הולנד, חברות הביטוח, הבנקים והכורסה לני"ע (להלן הסקטור הפרטי). מדובר בסכום כולל של 764 מיליון גילדן, מתוכם יועדו 50 מיליון גילדן לקהילות מעוסות יכולת, בעיקר במזרח אירופה. הסכומים הנוותרים בסך 714 מיליון גילדן (כ-325M €) נקראים בעגה: "כספי מרור" (ראשי תיבות של המלים בהולנדית שפירושו "אחריות מוסרית על שזידה והשבת זכויות").
13. על פי הנחיות הרשויות בהולנד הוקמו בהולנד שתי עמותות, לצורך קבלת כספי הפיצויים. הגוף האחד נקרא SMO, עמותה לכספי "מרור" ממשלתיים ו - SIM, עמותה לכספי "מרור" מן הסקטור הפרטי. (להלן: "הגופים ההולנדיים")
14. 80% מהכספים יועדו על ידי ממשלת הולנד והסקטור הפרטי לחלוקה ישירה לניצולים ונפגעי השואה מיהדות הולנד, בכל רחבי העולם. שני הגופים ההולנדים הנ"ל חילקו את ה - 80% כמתחייב. לשם כך הוקם על ידי ההולנדים ארגון, נקבע שיטה, נקבע תקנון, נעשה פרסום ברחבי העולם, הוקמו משרדי סיוע (helpdesk) בהולנד, בישראל ובארצות"כ וכו'. התשלומים בתצו בשנים 2000 - 2002.
15. 20% הנוותרים יועדו לחלוקה לקולקטיבים (עמותות וגופים אחרים) העוסקים בהנצחה ו/או בפעילויות שונות לטובת יהדות הולנד, בעיקר לטובת ניצולי השואה. לצורך חלוקת הכספים לקולקטיבים הוקמו שני גופים הולנדיים נוספים: ה - COM לחלוקה לקולקטיבים בהולנד, והשני ה - SCMI, גוף הולנדי לחלוקה לקולקטיבים בישראל. הגוף ההולנדי - SCMI הוקם ב-2001 והתחיל את פעילותו בפועל ב-2003.

16. מר רות היה בין מקימי ה- SCMI והיה פעיל בו אך ורק בעת הקמתו ולצרכי הקמתו ולא השתתף מעולם בניהולו. מר רות פרש מגוף זה כאשר הקמתו הסתיימה והוכשרה פעילותו (בשנת 2003) ומאז, עוד לפני ההקצבות הראשונות, נוהל גוף זה על ידי אחרים. גם השתתפות זו בהקמת גוף זה, נעשתה על ידי מר רות בהתנדבות. יש לציין, כי בהיותו של גוף זה כפוף לגופים ההולנדיים הוא פעל ופועל בפקוח רואה חשבון מקומי – ישראלי כמו גם יועצים משפטיים מהולנד ובמידת הצורך – גם ישראל.
17. בתיאום עם ההולנדים ור"ח הישראלי, החליטה הנהלת SCMI, כי יש לרשום את הגוף ההולנדי SCMI, כתאגיד זר רשום בישראל, וכך נעשה. את הכספים המיועדים לקולקטיביים, מחלק אך ורק ה- SCMI.
18. ה- SPI בראשו עמד אברהם רות, אינו גוף אשר החליט ו/או היה אחראי לחלוקת כספים, אלא כאמור עמותת גג שמטרתה המרכזית הייתה ייצוג כלל הקהילה אל מול הרשויות בעניינים הנוגעים לכל הגופים.
19. כמו כן היה אברהם רות אחד משבעה דירקטורים בגוף לחלוקת כספי הממשלה לניצולי השואה ההולנדיים בעולם (SMO). הדירקטורים ממונים אך ורק בהסכמת שר האוצר ההולנדי. מרביתם מומלצים על ידי יהדות הולנד שבהולנד, ומיעוטם על ידי יהדות הולנד שבישראל. גם פעילות זו נעשתה על ידי מר רות בהתנדבות, בניגוד לכל יתר הדירקטורים.
20. על אף ואולי דווקא בשל העובדה, כי ממשלת הולנד הוסיפה תקציבים למימון הוצאות של ה- SMO וה- helpdesk (במובן זה שנוספו כספים על כספי הפיצויים), עמד מר רות על צמצום הוצאות על ידי מספר דירקטורים ב- SMO. על רקע זה נתגלעו חילוקי דעות. מספר דירקטורים ביקשו להדיח את מר רות מתפקידו כדירקטור, וניסיונם נדחה מכל וכל על-ידי כל הגורמים הרלוונטיים, לרבות SPI, CJO, ושר האוצר ההולנדי. ובסופו של דבר, הופסקה כהונתם של כל אותם דירקטורים, שעה ששר האוצר ההולנדי בחר להאריך את כהונתו של מר רות.
21. כל השאלות מערבבות בין הגופים, לרבות גופים בהם לא היה למר רות תפקיד, ולא ברור מדוע מופנות השאלות אליו דווקא.
22. לאור ההבהרות הנ"ל, והתשובות הנוספות אשר תובאנה להלן, וככל שנותרו שאלות, נבקש לנסח את השאלות באופן ממוקד לגבי כל גוף בו היה לאברהם רות תפקיד – כך שיוכל להשיב לשאלות קונקרטיות – ככל שקיימות.

להלן בתייחס לשאלות נוספות:

שאלה 1 - השאלה נוגעת לחייו הפרטיים של מר רות ונעדרת קשר כלשהו לפעילותו הציבורית באותם גופים בהם היה פעיל.

שאלה 2 - מר רות לא ניהל קרנות ציבוריות הולנדיות בארץ. ר' כל הרקע לעיל, ובעיקר סעיפים 16, 17, 1 - 19.

שאלה 3 - מר רות לא שימש כנשיא SCMI. ר' הרקע לעיל, בעיקר סעיף 16.

שאלה 4 - אברהם רות שימש כדירקטור ב-SMO. ר' הרקע לעיל ובעיקר סעיף 19.

שאלה 5 - ר' הרקע לעיל ובעיקר סעיפים 12-15.

שאלה 6 - ר' הרקע לעיל ובעיקר סעיף 5.

שאלה 7 - ר' הרקע לעיל ובעיקר סעיף 6. המכון לחקר יהדות הולנד, אשר משך כשנתיים שימש אברהם רות כחבר הנהלתו וכיו"ר שלו, קיבל הקצבות לצורך מחקריו מה - SCMI בדומה לארגונים אחרים להם יועד החלק הקולקטיבי מכספי "מרור". בניגוד לאמור בשאלה, ה - SCMI, לא אמור "לחלק כספים ליוצאי הולנד המצויים בישראל", אלא לקולקטיביים כפי שפורט לעיל.

שאלה 8 - מר רות עמד בראש ה - SPI בשנים 1999-2005 (ר' הרקע לעיל ובעיקר סעיפים 9-11 ו-18). לכל יתר האמור בסעיף אין יסוד. הגופים השונים פועלים באופן עצמאי לחלוטין באמצעות הנהלותיהם.

שאלה 9 - ניצולי השואה אינם משלמים ולא שילמו דבר עבור קבלת הפיצויים. ממשלת הולנד הקציבה (כמפורט בסעיף 20 לעיל), תקציב נפרד, נוסף לסכומי הפיצויים, לכיסוי ההוצאות הנדרשות לשם חלוקת הפיצויים. SPI שימשה קבלן משנה של SMO וממשלת הולנד, למילוי טפסי ההרשמה בישראל. סכומי הוצאות אשר התעידו ההולנדים לישראל (הוצאות קבלן המשנה - SPI), היו בהתאמה לצרכים המיוחדים של מדינת ישראל, והכל בליווי ובפיקוח רואי חשבון ישראלים והולנדים וממשלת הולנד.

לא ידוע לנו מהם התקציבים שהועידה ממשלת הולנד לעניינים אלה במקומות אחרים ומה היו ההוצאות הריאליות במקומות אחרים, לרבות הוצאות על מיקור חוץ. יודגש שוב - על פי החלטת ממשלת הולנד, ניצולי השואה אינם משלמים ולא שילמו דבר עבור קבלת הפיצויים.

שאלה 10 - שום סכומי כסף שנועדו לעמותת SPI ו/או לכל גוף אחר, לא הועברו לחשבונות הפרטי של מר רות.

שאלה 11 - מעולם לא "נעלם" סכום כאמור או כל סכום אחר. בניגוד גמור לאמור בשאלה, דו"חות רואי חשבון מאזארס פרדקופר הופמן מטעם ממשלת הולנד (זה - SMO), מצאו את ספרי SPI תקינים לחלוטין לאורך כל השנים.

שאלה 12 - בהמשך לתשובה 11 - לא היו סכומים חסרים ולפיכך ממילא אין שחר לשאלה. רואי החשבון מטעם ממשלת הולנד (זה - SMO) מאזארס, פרדקופר, הופמן, מצאו את הגיהול הכספי ללא דופי, לאורך כל הדרך.

שאלה 13 - תכתובת כזו או מעין זו, בין ביחס ל"סכומים חסרים" ובין ביחס ל"הקצאה שגויה", אינה מוכרת לנו. מכל מקום, כאמור, אין ולא נמצא כל דופי בנושאים הללו. הדברים אף נאמרו לך אישית על ידי שר האוצר ההולנדי, אשר ציין לשבת את מר רות בפגישתו איתך במסגרת נסיעתך להולנד אשר ודאי זכורה לך היטב. לאות ההערכה הרבה שרוכשים הגורמים בהולנד למר רות, הוענק לו בשנת 2003, אות האבירות הגבוה של ממשלת הולנד.

שאלה 14 -ר' סעיפים 19-20 לעיל. מר רות לא שימש כנאמן על כספים וממילא לא הופנו אליו כל טענות בעניין זה. כאמור בסעיף 20 לעיל, מר רות עמד על צמצום הוצאות על ידי מספר דירקטורים ב - SMO. על רקע זה נתגלעו חילוקי דעות. מספר דירקטורים ביקשו להדיח את מר רות מתפקידו כדירקטור, וניסיונם נדחה מכל וכל על-ידי כל הגורמים הרלוונטיים, לרבות CJO, SPI, ושר האוצר ההולנדי. ובסופו של דבר, הופסקה כהונתם של כל אותם דירקטורים שעה ששר האוצר ההולנדי בחר להאריך את כהונתו של מר רות.

שאלה 15 - הבחירה בין הקמת עמותה בישראל לבין הקמת גוף הולנדי, לא היתה נתונה כלל בידיו של מר רות. כמפורט לעיל, הממשלה והמוסדות הפרטיים ההולנדיים חילקו את הכספים אך ורק באמצעות עמותות הולנדיות, והיותה של SCMI גוף הולנדי ולא ישראלי, הינה דרישה והחלטה שלהם. ההחלטה על רישום הגוף ההולנדי בישראל - ואופן רישומו - היא החלטה מקצועית, כאמור בסעיף 17 לעיל, והתקבלה בתיאום עם ההולנדים ור"ח ישראלי. לפי דרישת

ההולנדים, ומטבע הדברים, מונו לתאגיד אשר נועד לפעול בישראל, בעלי תפקידים ישראליים לאור היכרותם עם השטח בישראל – ועל מנת לקיים את מטרות הגוף.

שאלה 16 – SCMI לא הייתה מעולם בשליטת מר רות. מאז שהתחילה העמותה את פעילותה בשנת 2003, מר רות אינו נושא תפקיד בה, כפי שפורט לעיל בסעיף 16. ולמעלה מהצורך – גוף זה ממלא אחר כל דרישות הדיווח בישראל ובהולנד לפי כל דין, וכאמור אף נרשם באופן רשמי בישראל כמלב"ר ומדווח מידי שנה לשלטונות כנדרש (ובעלת אישור ניהול תקין).

שאלה 17 – ר' תשובה לשאלה 16.

שאלה 18 – השאלה לא ברורה שכן היא אינה מציינת מי הם ה"גופים רלוונטיים" אליהם מכון השואל ואף יש בה ערבוב בין "יועצים משפטיים" ו-"רואי חשבון". כמידת הצורך פרט כל גוף וגוף באופן קונקרטי ומה בדיוק נשאל לגביו.

שאלה 19 – רואה החשבון של SPI אשר ערך את הדוחות הכספיים הוא רו"ח בן שמעון. אליאס ושות'; רואה החשבון של SCMI אשר ערך את הדוחות הכספיים הוא רו"ח אילן קמיל. מר רות אינו מעורב בניהולה של SCMI וכדו"חות המוגשים על-דה.

שאלה 20 – ב-SPI, הגוף היחיד בו מר רות שימש בתפקיד – מעולם לא "רצו גורמים שונים לקחת את ספרי הנהלת החשבונות" או דבר דומה לכך.

שאלה 21 – לפי דיני המס יש לנכות מס במקור על הוצאות המשולמות בישראל, כפי שנעשה בפועל.

שאלה 22 – מעולם לא הוצאו הוצאות חריגות ו/או לא קשורות ו/או ללא חשבוניות, ולא הוחזרו הוצאות באופן זה. מר רות הוזמן על ידי הקונגרס היהודי העולמי בארה"ב, על מנת להשתתף באסיפה הכללית של הקונגרס ולהרצות בה על התנהלות ממשלת הולנד בהחזר רכוש היהודים ניצולי השואה. נסיעה זו ארשרה על ידי המוסדות המוסמכים. בהקשר זה ראוי לציין, כי מר רות הוא הדירקטור היחיד מבין הדירקטורים של SMO, אשר ויתר על "שכר דירקטורים" (הווייתור הוא בסכום מצטבר של עשרות אלפי יורו).

שאלה 23 – מר רות לא טיפל במערך הכספים, לרבות בהוצאות המתנדבים ובהחזרי כספים למתנדבים. מכל מקום, SPI פעלה לפי הנחיית רואי החשבון.

שאלה 24 – להלן תפקידיהם של המוזכרים בשאלה בשנים הרלוונטיות:
מר גרסטנפלד היה חבר בהנהלת SCMI במשך מספר חודשים.

מר ליחר היה החשב בשכר של SPI.

מר ריכטר הנו חבר הנהלה של SPI (וגזבר).

מר אלכורג היה חבר בהנהלת SPI (בתפקיד מזכיר) ולאחר מכן חבר בהנהלת SCMI (בתפקיד מזכיר).

מר דה פריס היה חבר בהנהלת SPI ולאחר מכן חבר בהנהלת SCMI.

מר גדעון פיפר – היה חבר הנהלה ומ"מ יו"ר הנהלת SPI.

שאלה 25 – לדברים אין יסוד ושחר. כל ענייני הכספיים של מר רות בהולנד מומצו וממומנים מכיסו האישי (כבר משנות ה-70). הסכסוך עם הגורם ההולנדי אף הוא עניין פרטי. ממשלת הולנד מימנה הוצאות בלי קשר למקום מגורים. ממשלת הולנד הקפידה להחזיר ו/או לממן הוצאות לא מתוך הכספים שהגיעו לניצולי השואה, אלא מתקציב ממשלתי נפרד. כך היה גם בכל הקשור למר רות (באופן זהה לאחרים).

שאלה 26 – מאחר ומדובר בדירתו וברכושו הפרטי של מר רות – בניגוד לאמור בשאלה 25 - הרי שלשאלה זו אין כל טעם. אברהם רות יארח וימשיך לארח בביתו הפרטי את מי שיחפץ בכך.

שאלה 27 – מעולם לא שולמו הוצאות פרטיות של מר רות על ידי קרן ו/או גוף מאלה המוזכרים בשאלות. לא נרכש מקרר ולא מומנו אירועים פרטיים. להפך, מר רות העמיד את ביתו הפרטי לטובת אירועים של עמותות של יהודי הולנד בישראל.

שאלה 28 – חברי העמותה אינם "בעלי עניין" ב"חלוקת הכספים", בין היתר בשל העובדה ש - SPI כלל אינה מחלקת כספי מרור שמיועדים לארגונים ולגופים ציבוריים. מר גדעון פיפר אינו בעל עניין בחלוקת כספי מרור.

שאלה 29 – יגאל הפקות הוציא דרישת תשלום (חשבונית) ל-SPI על סך 275,000 ₪ (ולא 227,000 ₪). סכום זה לא שולם על ידי ה-SPI אלא שולם במלואו על ידי ה-SMO.